

Benji Davies je večkrat nagradjeni britanski ilustrator, ki je v slovenščini precej dobro zastopan, pred kratkim pa je založba Zala izdala še dve njegovi slikanici, ki sta del zgodbo o dečku Niku, ki »je živel ob morju, z očkom in šestimi mačkami.« Zanimivo je, da smo v enem paketu dobili njegovo prvo samostojno knjigo *Kit v nevihti* (2013) in pa njegovo najnovejšo *Babica in ptica* (2018), njegovo drugo,

Dedkov otok

(2015), pa imamo prevedeno že tri leta. Z malo večjim zamikom tako k nam prihaja le *Kit v nevihti*

, ki je leta 2017 dobil še svoje nadaljevanje (*The Storm Whale in Winter*), vse ostale pa smo dobili še čisto sveže. Čeprav gre za knjige, namenjene otrokom, niso namenjene samo preganjanju dolgčasa ali uživanju v lepi podobi. Vsaka od njih se na svoj način loteva različnih problematik.

Dedkov otok

se na nežen način ukvarja z izgubo starega starša, saj dedek nekoč odpotuje na čudovit otok, s katerega pa se ne vrne, Nik pa poskuša njegovo odsotnost sprejeti.

Babica in ptica

in

Kit v nevihti

pa se ukvarjata z odtujenostjo in odsotnostjo, ki jo doživlja vse preveč otrok.

V knjigi *Babica in ptica* skozi navihane otroške oči spoznamo čudaško babico, ki juho kuha iz morskih trav in smrči kot star mrož, a je zelo zaposlena, zato se gre Nik potepat kar sam. Ko

med nevihto naleti na prestrašeno ptico, jo poskuša rešiti, vendar mu samemu ne uspeva najbolje, in končno mu na pomoč priskoči babica. Poleg problematiziranja osamljenosti pa je knjiga tudi čudovita zgodba o skrbi za druge, ki nam nikoli ničesar ne vzame, ampak nam lahko le da – v babičinem primeru zvesto prijateljico ptico. Tudi v *Kitu v nevihti*, ko Nik ob sprehodu po plaži naleti na nasedlega kita, sta v ospredju sočutje in osamljenost. Nik namreč kita odnese v kopalno kad, nad njegovo družbo pa je navdušen – kit je izvrsten poslušalec, opazi, kar kaže na to, da pogreša očetovo pozornost. In res oče precej pozno ugotovi, kaj Nik počne, vendar pa se na koncu zelo zbližata. Hkrati pa pokaže, kako pomembna je pomoč v stiski – Nik ne bi nikoli dopustil, da bi se kitu zgodilo kaj hudega, kot se je z ubogim delfinim mladičem leta 2016, ki je poginil zaradi turistov, ki so z njim hoteli narediti čim več *selfijev*

. V obeh knjigah uspe Davies nevsiljivo in le z nekaj kratkimi stavki prikazati Nikovo stisko, pri tem pa ne moralizira niti se ne zateka h klišejem.

Poleg vseh oseb je pomemben lik tudi morje, ki ni tam samo zaradi lepšega. Oba zapleta sta povezana z njegovo neukročenostjo, na poseben način pa ga prikazujejo tudi ilustracije, ki prikazujejo čolne, pesek, plažo, školjke, rake, morske zvezde, galebe, svetilnik, način življenja ob morju pa je ustvarjen pristno in skozi veliko podrobnosti, zato res ne gre le za kuliso. Ilustracije so zelo vesele in raznobarvne, ker niso realistične, ampak bolj mehkih robov in prikupnih risankastih obrazov, na trenutke delujejo skoraj kot skice. Panorame morja so prostrane in se lepo razlivajo čez strani, sploh interierji pa imajo dorisanih ogromno število podrobnosti. Tako prav nikoli ne zmanjka priložnosti za raziskovanje strani – sploh pri mačkah, ki naj bi jih bilo šest, in seveda je treba izslediti prav vse! Tople barve ustvarjajo domačno vzdušje v hiši (čajniki, risbice,...), morje pa ostaja hladnih barv in divje, četudi je mirno. V ospredju je vedno Nik, ki izstopa ali s kadriranjem ali pa z izbiro oblačil (živo rumen dežni plašč). Vidi se, da isti avtor ustvarja ilustracije in besedilo, saj se medsebojno ne samo dopolnjujeta, ampak pravzaprav prelivata. Ko beremo stavek »hodil je po obali in v daljavi res nekaj opazil,« zagledamo na sliki čisto majcen obris nasedlega kita. Zato tudi ni nobenega nepotrebne razlaganja ali podvajanja pomenov. Čeprav sta zgodbi v svojem bistvu tudi rahlo grenki, vseeno prikazujeta domišljjski in živahen otroški svet, v katerem se lahko prav vsak dan spremeni v zgodbo. In morda se ravno s takimi zgodbami v prihodnosti izognemo dejanjem sebičnosti in krutosti, ki uničujejo naravo, in najdemo v sebi vsak svojega Nika.

Informacije o knjigah so dostopne na [spletni strani](#) .

Avtorica: Veronika Šoster

{fshare id=3487}